

EDUCATIONAL MANAGEMENT AND HIS IMPORTANCE

Ema Diana MARINESCU
PhD. Candidate
University of Craiova

ABSTRACT

IN HUMAN FORM THERE ARE TWO BASIC INSTITUTIONS NAMELY: THE FAMILY - IS A PRIMARY SCHOOL FIRST AND SECOND EDUCATIONAL INSTITUTION IS THE UNIT IN WHICH THE CHILD THROUGH ITS TRANSFORMATION AS AN ADULT.

STARTING FROM ALFRED MARSHALL'S STATEMENT "MOST VALUABLE OF ALL CAPITAL IS INVESTED IN THE HUMAN BEING", WE NOTE ONCE AGAIN, MAINLY IN INVESTITION IMPORTANCE OF THE HUMAN FACTOR AND SECONDARY - INVESTMENT IN EDUCATION.

THE INVESTMENTS IN EDUCATION, ACCORDING TO EXPERTS, MEAN PROGRESS IN ALL AREAS (ECONOMICAL, SOCIAL, CULTURAL AND POLITICAL).

THE QUALITY OF EDUCATION IS A DESIRABLE SOCIAL OBJECTIVE AND ITS CONTRIBUTION IS DECISIVE FOR THE ENTIRE ECONOMY, HELPING TO STREAMLINE IT.

REGARDED AS A MODEL CULTURE OF THE COMPANY, TOTAL QUALITY MANAGEMENT.

KEY WORDS : EDUCATIONAL MANAGEMENT , MANAGER, INTERDISCIPLINARY, LEADERSHIP.

Din punct de vedere etimologic, termenul de ” management” provine din limba engleză de la verbul “ to manage” care se traduce prin - “a conduce”, “a administra”, însă potrivit cercetătorilor are la origine latinescul “manu agere” care înseamnă “a conduce cu mâinile”. Termenele de *management* și *manager* apar împreună, fiind derivate ale verbului englezesc menționat mai sus și se traduc prin – “conducere” și “administrator, conducător”.

Dicționarul Explicativ al Limbii Române, oferă mai multe accepțiuni termenului management, una dintre ele fiind formulată, astfel: “*Activitatea și arta de a conduce. Ansamblul activităților de organizare, de conducere și de gestiune a întreprinderilor. Știința și tehnica organizării și conducerii unei întreprinderi.*”

Nodex oferă o definiție a managementului după cum urmează “*Ansamblul activităților de organizare, conducere și gestiune a întreprinderilor. Știința organizării și conducerii întreprinderilor.*”

Wikipedia Encyclopedy afirmă că termenul de management “*caracterizează procesul de a conduce sau dirija părți sau o întreagă organizație, începând cu afacerea, continuând cu restructurările prin manipularea resurselor (umane, financiare, materiale, intelectuale sau intangibile).*”

În ultimii ani cuvântul management a fost foarte utilizat, având o semnificație modernă, și a fost întrebuințat în activitățile economice iar în prezent s-a extins în toate domeniile, precum: educație, sport, cultură, etc..

Managementul este actul conducerii, pe care îl putem asocia omului chiar de la apariția acestuia, fapt confirmat de autorii Constanti Dumitru și Sorin Ionescu prin expresia:

“ managementul există decând lumea”.

“Frederick Taylor (1856-1915) și la Henry Fayol (1841-1925) sunt considerați părinții managementului. Frederick Winslow Taylor, inginer american, promotor al curentelor de raționalizare a muncii în scopul intensificării ei, propune o plată pentru piesele normate și o altă plată pentru piesele date peste normă. Sistemul taylorist de salarizare capătă o largă răspândire. În 1911, F.W. Taylor, a publicat *Principiile managementului științific*, lucrare în care precizează cele patru principii ale managementului științific. Henry Fayol, inginer și geolog francez, a condus numeroase întreprinderi miniere, afirmându-se ca principalul promotor al mișcării europene de management al întreprinderilor. Principala sa lucrare a fost *Administration industrielle et generale. Prevoyance, organisation, comandament, coordination, controle. Paris, 1916*”.¹

Cercetând o parte din lucrările existente ce fac referire la management putem afirma că în funcție de domenii, au aparut mai multe școli care aprofundeze și transmit mai departe aceste notiuni. Aceste școli se clasifică dupa literatura de specialitate, astfel:

- Școala procesului de management
- Școala empirica
- Școala comportamentului uman
- Școala sistemului social
- Școala matematică
- Școala clasică, neoclasică si a organizării moderne
- Școala behavioristă
- Școala științifică, etc.

Raportându-ne la titlul temei și analizând situația actuală a problemelor aparute în managementul din sistemul educațional putem spune că după anul 1989 acesta a parcurs o serie de modificări, care nu s-au încheiat nici până în prezent, acest lucru ducând la o serie de efecte negative.

În România termenul de management educațional a pătruns destul de recent și îndrăznesc să spun că, după regimul comunist, aplicarea sa în domeniul educațional încă se conturează.

Lipsa unui sistem politic stabil și problemele economice grave au dus la neglijarea mai multor instituții de o importanță deosebită, într-o țară, cum ar fi, sistemul sanitar, militar sau cel educațional; analizând aceste situații putem observa efectele negative ale unui management de o calitate îndoielnică cât și lipsa de experiență în acest domeniu a persoanelor care au ocupat funcții cheie în societatea noastră, în care o bună cultură managerială era chintesența pentru o funcționare optimă a tuturor ramurilor .

---

¹ Elena Joița, *Managemntul educațional*, Editura Polirom,2000, p. 2.

Aceste efecte negative nu au rămas neobservate, având chiar consecințe deszastruase și în domeniul educație, domeniu care din punctual meu de vedere constituie cheia către succes, întrucât, un sistem educațional sănătos, va produce generații de oameni specializați în diferite domenii, iar cei ce ajung în puncte cheie ale unor întreprinderii vor avea cunoștințe solide de management și nu numai pe care le vor aplica într-o manieră lejeră.

„Ce se întâmplă cu învățământul nostru? Iată o întrebare pe care n-o mai putem evita, asistând nepăsători la degradarea și dezorganizarea zilnică a acestei părți semnificative din avuția națională.

Ce a ce constatăm cu usurință azi nu este rezultatul ultimilor ani, ci rezultatul unui proces derulat în timp, cu fluxuri și refluxuri generate de diverse modificări introduse în angrenajul unui sistem atât de sensibil, precum este cel al învățământului.¹”

SCOPUL managementului educațional rezultă din următoarea definiție: *“Managementul educației reprezintă teoria și practica, știința și arta proiectării, organizării, coordonării, evaluării, reglării elementelor activității educative (nu numai a resurselor), ca activitate de dezvoltare liberă, integrală, armonioasă, a individualității umane, în mod permanent, pentru afirmarea autonomă și creativă a personalității sale, conform idealului stabilit la nivelul politicii educaționale”, afirma Elena Joița. Managementul educațional depinde de respectarea unor cerințe de bază: prioritatea calității, claritatea obiectivelor, motivarea și participarea factorilor implicați, utilizarea rațională a resurselor și a elementelor educației, adaptarea continuă a proceselor la rezultate².*

Managementul educațional este văzut și ca o disciplină interdisciplinară care studiază” evenimente ce intervi în decizia organizării unei activități pedagogice determinate și în gestiunea programelor educative”(G.De. Landsheere,1992).

În opinia mea, managementul depinde foarte mult de persoana care îi trasează coordonatele și anume tot în termeni modernii, de manager. Managerul este responsabilul reușitei sau eșecului. În funcție de strategia pe care o adoptă în gestionarea activităților, acesta este caracterizat ca manager de succes sau mai puțin bun.

Stilul de conducere reprezintă un ansamblu de caracteristici ale personalității conducătorului, care se structurează în procesul activității unui grup determinat, ca rezultat al îmbinării între elementele bio-energetice, aptitudinale și caracteriale ale personalității sale și solicitările tipului de activitate și ale grupului. Unul dintre cele mai cunoscute experimente cu privire la stilurile de conducere este cel organizat de Lewin, Lippit și White, care pun în evidență trei stiluri de conducere în trei situații psiho-sociale diferite.:

1. climat și stil de conducere autoritar, în care liderul ia deciziile,
2. climat și stil de conducere democratic, în care deciziile se iau în comun,
3. climat și stil de conducere *laisser-faire*, nederajat.

Acest experiment dovedește faptul că stilul de conducere democratic a obținut scorurile cele mai bune la criteriile productivitate, agresivitate, satisfacție.

---

¹ Tiberiu Horațiu Gorun, Adrian Gorun, *Fundamente normative ale modernizării învățământului românesc (1864 - 1918)*, Ed. Pro Universitaria, București 2013, p.7.

² Elena Joița, *Managementul educațional*, editura Polirom, 2000, p.16

Nu există un număr anume de stiluri de conducere, deoarece stilul este adoptat în funcție de personalitatea fiecăruia, în concluzie pot fi atâtea stiluri de conducere câte persoane există.

În epoca contemporană, a competiției dezvoltării economice, omul este principala resursă atât la nivel național cât și internațional. Pentru a face față competiției globale fiecare națiune trebuie să investească în om, prin sănătate, cultură și educație.

Educația este cea care oferă câștigul în competiția globală, sau cel puțin ne ajută să fim la aceleași nivel cu popoarele avansate. Un sistem de învățământ bine pus la punct este cel care știe că viitorul se află în mâinile fiecărui copil aflat pe bănciile școlii și trebuie îndrumat de către dascăli săi cât mai bine.

Profesorul este cel care transmite informațiile noilor generații și contribuie în mod imperios la formarea viitorului acestuia. În formarea omului există două instituții de bază și anume: familia - este o primă instituție primordială așa spune eu și a doua instituție o constituie formele uniții de învățământ pe care copilul le parcurge în transformarea sa ca adult.

Pornind de la afirmația lui Alfred Marshall “cel mai de preț din tot capitalul este cel investit în ființa umană”, observăm încă o dată, în principal, importanța investiției în factorul uman și în cel secundar – investiția în educație. Investițiile în educație, conform specialiștilor, înseamnă progrese în toate domeniile (economic, social, cultural, politic).

Calitatea actului educativ este un obiectiv social dorit, iar contribuția sa este decisivă în treburile economiei, ajutând la eficientizarea acesteia.

Privit ca model de cultură a firmei, managementul calității totale are scopul de a orienta spre client toate activitățile și procesele acestuia și de a le optimiza, astfel încât să îi aducă beneficii pe termen lung. Clienții serviciilor educaționale sunt atât indivizii care beneficiază de educație și familia acestora dar și societatea în ansamblul ei.

Problematica instituțiilor de învățământ o reprezintă axarea în mod continuu, repetat pe găsirea de soluții a problemelor existente asupra calității pe măsura apariției lor și nu pe obținerea calității continue ce generează aceste deficiențe.

Sorin Cristea, subliniază în lucrarea, “Fundamentele pedagogiei”, că managementul educațional are la bază următoarele caracteristici:

- Conducere de sistem primar (abordare globală a tuturor elementelor educației și a aplicațiilor specifice funcției conducerii, la diverse niveluri);
- Conducere de tip pilotaj (valorificarea optimă a resurselor pedagogice ale sistemului educației, prin funcțiile manageriale: planificare – organizare, orientare metodologică, de reglare – autoreglare);
- Conducere strategică (evoluție inovatoare de perspectivă a sistemului la diferite niveluri de organizare)¹.

“Funcțiile managementului sunt definite pentru prima oară de H. Fayol. Din punctul lui de vedere activitatea managerială cuprinde cinci categorii de activități: prevederea și planificarea, organizarea, asigurarea personalului, coordonarea și controlul. Numărul și natura funcțiilor managementului se raportează la atribuțiile conducătorilor și

---

¹ Sorin Cristea, *Fundamentele Pedagogiei*, Editura Polirom, Iași, 2010, p. 281.

la sfera lor de competență. Prevederea este activitatea de evaluare a viitorului, surprinderea tendințelor, conjuncturilor probabile în care vor acționa factorii de influență.

Există trei tipuri de activități previzionale: - prognoza – pe termen lung, peste 10 ani, caracterizează deciziile strategice la nivelul ierarhic superior, - planificarea – pe termen mediu, de la câțiva ani la un semestru, produsul planificării este planul, - programarea – pe termen scurt, decadă, săptămână, schimb, amănunțită în ceea ce privește acțiunile întreprinse, mijloacele și resursele utilizate pentru realizarea planului.¹”

Toți tinerii au nevoie de sprijin și îndrumare atât la nivel școlar dar și în mediul familial. Modelele de buna practică sunt bine venite și fiecare școală trebuie să se adapteze acestor cerințe pentru a prevenii ce a ce astăzi am ajuns să combatem.

Viitoarele generații se afla în mâinile noastre și trebuie să căutăm, să implementăm cele mai bune soluții. Din pacate ce a ce se întâmplă în ziua de azi în învățământul românesc lasă de dorit fapt pentru care are nevoie de ajutor iar noi trebuie sa fim acolo pentru a ajuta.

Concluzionând –managementul educationaleste un concept strâns legat de educație prin intermediul căruia tinerii din ziua de azi și nu doar ei sunt ajutați să învețe cum să se adapteze la rapiditatea schimbărilor ce sa petrec la orice pas în mediul în care trăiesc, învață, socializează, colaborează sau muncesc

---

¹ Joița Elena, .Ilie, M.Vlad, E. Frasinianu, *Pedagogie și elemente de psihologie școlară*, Editura Arves,2008,p.410.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE

1. Adrian Gorun, Tiberiu Horațiu Gorun, *Fundamente normative ale modernizării învățământului românesc (1864 - 1918)*, Ed. Pro Universitaria, București 2013;
2. S. Ciurea, N. Dragulanescu, *Managementul calității totale*, Editura Economică, București 1995;
3. Elena Joița, *Managementul educațional*, editura Polirom, 2000;
4. Elena Joița, .Ilie, M.Vlad, E. Frasinianu, *Pedagogie și elemente de psihologie școlară*, Editura Arves, 2003;
5. Sorin Cristea, *Fundamentele Pedagogiei*, Editura Polirom, Iași, 2010;
6. Dumitru Otovescu, *Tratat de sociologie generală*, Craiova, Ed. Beladi, 2010.